משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו
פני בלתי אחיכם אתכם: ויאמר ישראל למה הרעתם
לי להגיד לאיש השיש לכם אחר: ויאמרו
שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד
אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים
האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם:
ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי
ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה
גם טפנו: אנכי ערבנו מידי תבקשנו אם לא
הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל
הימים: כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים:
ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת
עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש
מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים
ושקדים: וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף
המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי
משגה הוא: ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל
האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש
ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואנכי
כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה
הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקומו
וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם
את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את
האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו
האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף

וחטאתי לך: ואיהו מרחק מן ישראל משלחו ראובן לאומרו: אשנה: כדיפלין: ואם כמה טלתי
ואנו הוך מה כי לא תמלתעל יוסף. כי אל כן לא יוסף. לתמלא לא ש שמעון לא על בנימין:

לא ניחות אריגבר א אמר לנא
לא תחזון אפי אלהין בר אחוכון
עמכון: ואמר ישראל למא אבא ישתון
לי לחוויאה לגבריא היאות לכון
אחיא: ואמרו שאלא שאל
גברא לנא גלי לדתנא למיגזר
העד כען אבוכון קים היאית לכון
אחא וחוינא ליה על מיגזר
פתגמיא האלין המיד ידע הוינא
ידעין ארי ייבר אחיתי ית אחוכון
ואמר יהודה לישראל אבוהי שלח
עלימא עמי ונקום ונזיל ונחי
ולא נמות ית אנחנא גם ית
אתה ית טפלנא: אנא מערבנא
ביה מן ידי תבעיניה אם לא
אייתיניה לך ואקימנה קדמך
ואהוי חטיל לך כל יומיא: ארי
אלהלא כען פרינא אתעכבנא
ארי כען תבנינא תרתין
זמנין: ואמר להון ישראל אבוהון
אם כן הוא הא עבידו סלא
מדמשבח בארעא ומעפו
ואחתו לגברא תקרגתא זעיר
קטא וזעיר דבש שעתא ולטום
בטמין ושגדין וכספא תרין
תרין סגי בידכון ות כספא
דאתתיב בפום טענכון תתובון
בידכון דלמא שלו הוה: ות
אחוכון הבגדו וקומו תובו לות
גברא: ואל שדי יתן לכון רחמין
קדם גברא ויפטר לכון ית אחוכון
אחרנא וית בנימין ואנא כמא די
תכילת תכילת: ונסיבו גברא ית
תקרבתא הדא ועל חד תרין
כספא נסיבו בידהון ונסבו ית
בנימין וקמו ונחתו למצרים
וקמו קדם יוסף: וחזא יוסף עמהון
ית בנימין ואמר לדי מן בית
ביתיה צעול ית גברא לבית
וכוס נכיסתא ואתקן ארי עמי
אכלין גברא בשרתא: ואעבד
גברא כמא די אמר יוסף ואעיל

ולבא שיורתיה
בעגלתא שיורתיה
שהוא לשון סעודה
ראשונה בלשון יווני
ובלשון דישער אוכל
כל הנגנס ש
צהרים עיהי

מכיר ראיתי פשתעיישו
ת מצי מחק בפיו שטרטן
שאעזה ודנשה לי בהנהנוסף
אפרבקון ואוגה אסת ידן
ואמר לי ישלי יוון שהוא
ויקרי הדוחה לעראנים
וכפן, ומטעד פ שנעבר
בראשון קחו כידם לשבר
יוסף שאל חוקר השער:
אולי מ שגק הוא שאל
המאונה על הבית שכחו
מוגב, אי שדי יון מעתה

ואיכם חסרים סוס אוא תמלה הריב
מתפלל עליכם ל ש ש די נתיעד
רחמין וכרי הימות בידו ליתן יתן לכם
רחמים, זהו פשוטו, ומדרשו מי שיש
לעולם דיי יאמר דיי ליניותי כי לא
שקעתי ומעוריי ערת לכן מחר ערת
עשון, ערת רחל ערת דינה ערת יוסף,
ערת שמעון ערת בנימין: ושלח לכם
ויפטר לכון לתרגומו יפטרון מאקרין
לשון לפשי ישלחון ומן טפר
בתרגומו לשון ושלח שהרי לשון הם
הולכים מינלן: ות ל חיכם זה שמעון

ואחר יוסף הקודש ערקהם ויסת מיוסף
ואנו עד שובכם יהיה שכלו מספק
מושר שכלתי מיוסף. ומשמע
שכלתי מבנימין: ואת בנימין מתרגמין
ודברו ית בנימין לפי שאין לקיחת
הכסף, ולקיחת האדם שוות בלשון
ארמי: בדבר הנקח ביד מתרגם ליב
ב ודבר הנקח בהתגת דברים מתרגם
ודבר: ו טבח טבח סמן ועבוח עבח
והכן ומין ומטמון לשון שוי שהיה
ל לומר וטבח: בצהרים זה מיסקם
כשיורתא: יש הרבה בתלמוד שדמן